

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1946

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 184

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά Διατάγματα

- Ν. Δ. Περί ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου 118)1945 εἰς τὰς βιοτεχνικάς, ἐπαγγελματικάς καὶ λοιπὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων αὐτοῦ. 1
- Ν. Δ. Περί ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀνοικοδομήσεως τῆς Χώρας. 2
- Ν. Δ. Περί συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 718 Α. Ν. «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Συντονισμοῦ». 3
- Ν. Δ. Περί διαρρυθμίσεως τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιανῆς. 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου 118)1945 εἰς τὰς βιοτεχνικάς, ἐπαγγελματικάς καὶ λοιπὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων αὐτοῦ».

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀντιβασιλέα

Μακαριώτατε,

Α'.

Πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ προσφάτου παγκοσμίου πολέμου ἡ ἀσφάλεισις τῶν μισθωτῶν κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἀνεργίας ὑφίστατο δι' ἀσήμενον ἀριθμὸν μισθωτῶν (καπναργάται, μισογάται καὶ τυπογράφοι).

Ὁ Ἀναγκ. Νόμος 2000)1939 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τὰ προβλήματα ἅτινα ἐδημιούργησε ἡ ἐκκρήξις τοῦ πολέμου εἰσέγαγεν ἰδιόμορφον σύστημα καταπολεμήσεως τῆς ἀνεργίας διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ συστήματος τῆς ἐκ περιτροπῆς ἐργασίας, διὰ τοῦ ὁποῦ τὰ ἐκ τῆς ἀνεργίας βάρη ἔφερον σχεδὸν ὅς ὅλοκληρου οἱ μισθωτοί.

Τὸ σύστημα τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2000)1939 ἐτροποποιήθη ριζικῶς διὰ τοῦ Ν. Δ. 424 δημοσιευθέντος τὴν 27 Δεκεμβρίου 1941.

Διὰ τοῦ Ν. Δ. 424)1941 διὰ λόγους ἐθνικῶς καθαρῶς ἐθεσπίσθη τὸ σύστημα τῆς ἀσφαλίσεως τῶν μισθωτῶν κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἀνεργίας κατὰ ἐπιχείρησιν, ἥτις πλέον ἔ-

φερε τὰ βάρη τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀνεξαρτήτως ἐάν ἀπησχόλει τοῦτο ἢ ὄχι.

Γὰ κύρια χαρακτηριστικά του καθεστώτος τὸ ὁποῖον καθιέρωσε τὸ Ν. Δ. 424)1941 ἦσαν α) ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἐργοδότη ὅπως καταβάλῃ τὰς ἀποδοχὰς εἰς τὰ προσωπικὸν τὸ ὁποῖον εὐρίσκειτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εἰσβολῆς τοῦ κατακτητοῦ εἰς τὴν χώραν καὶ δὲ ἀνεξαρτήτως ἐάν ἐγένετο χρῆσις τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ ἢ ὄχι καὶ β) κατάργησις τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐργοδότη πρὸς καταγγελίαν τῆς συμβάσεως ἐργασίας.

Καὶ ναὶ μὲν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 9 αὐτοῦ προεδρεύετο ἡ παρὰ τὴν ἀδείαν πρὸς ἀπόλυσιν ὁλοκληροῦ ἢ μέρους τοῦ προσωπικοῦ, ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ πραγματικὴ ἀδυναμία πρὸς ἐξολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως. Πλὴν ὅμως ἡ ἐννοια τῆς πραγματικῆς ἀδυναμίας διεγράφη ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 1085)1942 ὑπὸ τὸσον ἐξαιρετικῶς φειδωλὸν πνεῦμα, ὥστε διὰ τὴν κρίσιν δι' ὑφίστατο αὐτὴ ἀπηχεῖτο νὰ ἔχη φθάσῃ ἡ ἐπιχειρήσις μέχρις ἐκπονήσεως παντὸς ρευστοποιήσιμου στοιχείου τῆς. Πρὸς τοῦτοις διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἐν λόγῳ ἀδείας πρὸς ἀπόλυσιν ἀπηχεῖτο σύμφωνος γνώμη Ἐπιτροπῆς ἥτις εἶδει νὰ διαπιστώσῃ τὴν ὑπαρξίν τῆς πραγματικῆς ἀδυναμίας. Ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πείρας κατεδείχθη ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινεν ἐλάχιστον ἀριθμὸν ἀπολύσεων καὶ δὲ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς ἐπιχειρήσεως ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἀντέχῃ αὕτη εἰς τὴν περαιτέρω μισθοδοσίαν τοῦ ἀγνοήτου προσωπικοῦ τῆς, λόγῳ ὁλοσχεροῦς ἐξανεμίσεως ἀπάντων τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς, φθάνουσα μέχρι τοῦ σκληροῦ καὶ ἐπιζήμιου διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν μέτρου τῆς διαλύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Ν. Δ. 424)1941 ὑπεργραμμένη ἐκ λόγων μεγίστης ἐθνικῆς σκοπιμότητος. Ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δημοσιονομικὴ ἀνέγκη θὰ παρεῖχεν εἰς τοὺς κατακτητὰς τὴν εὐκαιρίαν νὰ παραηθευθοῦν ἑλληνικὰς ἐργατικὰς χεῖρας διὰ τὴν πολεμικὴν των προσπάθειαν. Εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἐδήγη καὶ ἡ τυχὸν δι' ἐπιδομάτων ἀνεργίας ἀντιμετώπισις αὐτῆς, διότι οἱ κατακτηταὶ θὰ ἠθύναντο νὰ στρατολογήσιν ἐργάτας βάσει τοῦ μητρώου ἀνέργων. Ὡς ἐκ τούτου ἐκρίθη ἐθνικῶς ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβληθῇ ἰδιόμορφον σύστημα ἀσφαλίσεως τῆς ἀνεργίας εἰς βάρος τῶν καθ' ἑκάστα ἐργοδοτῶν, οἵτινες οὐσιαστικῶς ἀπώλεσαν τὸ δικαίωμα ἀπολύσεως τοῦ προσωπικοῦ των, ἐνθ' ἐκ παραλλήλου ἐδαρύνοντο μὲ τὴν μισθοδοσίαν του, καὶ δὲ ἀνεξαρτήτως ἐν ἀπησχόλουν τοῦτο ἢ ὄχι.

Ἡ πρώτη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην ἰσῆς κατανομῆς τῶν ἐκ τῆς ἀνεργίας

βαρών μεταξύ των διαφόρων όμοειδών επιχειρήσεων και αποβλέπουσα εις την άμεσον κινητροποίηση της βιομηχανίας, με μειωμένον κόστος παραγωγής, έπροσπονήσεν ούσιωδώς το καθεστώς του Ν. Δ. 424)1941 όσον άφορᾷ τὰς Βιομηχανικάς επιχειρήσεις διά της εισαγωγής του Νόμου 44 (Όκτώβριος 1944), όστις επέτρεψεν εις τούς εργοδότης όπως άπαλλάσσονται των μισθωτών ούτινες δὲν ἦσαν άναγκασμένοι διά την παραγωγικὴν λειτουργίαν, προβλέψας παραλλήλως τὴν χορήγησην επιδόματος άνεργίας εις τούς ἐν λόγω μισθωτούς άνεργούμενους εις 30 - 40 ο)ο των άποδοχῶν των εργαζομένων.

Ο νόμος ούτος αντικατεστάθη διά του νόμου 118)1945, όστις ίδρύσας τὸ ύφιστάμενον Ταμείον Άνεργίας.

Συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τούτον τὸ πλεονάζον προσωπικὸν των Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων άποστέλλεται εις τὸ Ταμείον Άνεργίας ἐκ τοῦ ὁποίου τυγχάνει ἐπιδόματος άνεργούμενου εις 40 μέχρι 50 ο)ο των ἐν άνεργείᾳ άποδοχῶν του. Πλὴν τοῦ ἐπιδόματος άνεργίας οἱ ὡς άνω μισθωτοὶ λαμβάνουν τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ Νόμου 2112 ὑπολογιζομένην ὑπὸ καθιερωθῆς πλήρους άπασχολήσεως, ἥς ἡ καταβολὴ ἢ, ἐν άρνήσει τοῦ μισθωτοῦ νὰ δεχθῇ ταύτην, ἢ προσφορὰ ἐκ μέρους τοῦ εργοδότη, ἐτέθη ὡς προϋπόθεσις τῆς ἐγκύβου καταγγελίας τῆς συμβάσεως εργασίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχείας άπορροήσεως των άνέργων ὠρίσθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 118)1945 ἡ ὑποχρέωσις των επιχειρήσεων ὅπως προσλαμβάνουν τούς πάσης φύσεως μισθωτούς των, μέσω των Γραφείων Εἰσρέσεως Ἐργασίας, ἐξ ὧν τοῦλάχιστον 50 ο)ο δέον νὰ προέρχονται ἐκ των ἐπιδοτουμένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Άνεργίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐθεσίσθη, ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐλέγχου ἐκ μέρους τοῦ Κράτους τῆς ἀγορᾶς εργασίας καὶ περιορίσθη ούσιωδώς τὸ δικαίωμα τοῦ εργοδότη ὅπως ἐπιλέγῃ κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν του τὸ προσήκοντεν προσωπικόν.

Οὕτω ὁ Νόμος 118)1945 ἰσχύων ἀρχικῶς ἐπὶ των Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων τῆς περιφέρειας τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ ἐπικταθεὶς βραδύτερον δι' Ὑπουργικῶν άποφάσεων εις Πάτρας, Αἴγιον, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Νάουσαν, Βέροιαν, Μυτιλήνην, Χίον, Πύργον, ὑποκατέστησε τὸ καθεστὸς τοῦ Ν.Δ. 424)1941 διὰ μίαν μεγάλην κατηγορίαν επιχειρήσεων καὶ ἐπανεφέρεν κατὰ βάσιν τὸ καθεστὸς τοῦ Νόμου 2112 μετὴν ούσιωδῇ συμπλήρωσιν τῆς ἀσφαλίσεως των μισθωτῶν κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς άνεργίας.

Δυνάμει ειδικῶν διατάξεων σημαντικῶς ἀριθμῶς επιχειρήσεων ἐξήρθε τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν.Δ. 424)1941.

Οὕτω διὰ των Νόμων 683)1945, 765)1945 καὶ 1089)1946 κατηργήθη τὸ Ν.Δ. 424)1941 διὰ τὰς Τεχνικὰς επιχειρήσεις. Ἐπίσης οἱ Νόμοι 817)1946 καὶ 947)1946 κατήργησαν τὸ Ν. Δ. 424)1941 διὰ τὰς λιγνιτωρυχείας καὶ Μεταλλείας, ἅτινα ὑπῆχθησαν εις τὸν Νόμον 118)1945. Ὡς αὐτῶς ὁ Νόμος 1126)1946 κατήργησεν τὸ Ν.Δ. 424 διὰ τὰς ἐνιμερδίας καὶ τὰς περιοδικὰς, ἐπεκταθέντος τοῦ Νόμου 118)1945. Ὅμοιως διὰ των Νόμων 343)1945 καὶ 541)1945 κατηργήθη τὸ Ν.Δ. 424)1941 διὰ τὰς ἀσχευήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις τὰς διεξαγομένας ὑπὸ ἢ διὰ λογαριασμῶν των Δόμων ἢ τοῦ Κράτους ἢ συνδέονται μετ' αὐτῶν διὰ συμβάσεως παραγωγῆς. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται οὖν αἱ επιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας ὡς ἡ Ἡλεκτρικὴ Ἑταιρεία Παραγωγῆς, ἡ Ἡλεκτρικὴ Ἑταιρεία Μεταφορῶν, ἡ Ἑταιρεία Ὑδάτων, ἡ Ἑταιρεία Ὑπονόμων, ἡ Ἑταιρεία Ἀερίωτος, ἡ Τηλεφωνικὴ Ἑταιρεία ὡς καὶ οἱ Σιδηρόδρομοι ΣΕΚ, ΣΠΑΠ, καὶ αἱ λοιπαὶ Σιδηροδρομικαὶ επιχειρήσεις.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἐργοστασίου Κρατικῶν Ἀεροπλάνων ὑπῆχθη δυνάμει τοῦ Νόμου 775)1945 εις τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 118)1945. Ἐπίσης τὰ νοσηλευτικὰ καθὼς καὶ τὰ κοινοφελῆ ἱδρύματα εἶχον ἐξαιρεθῇ διὰ τοῦ Νόμου 293)1943 των διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 424)1941.

Σημαντικαὶ ἐπίσης κατηγορίαι μισθωτῶν ὅπως οἱ φορτωματοποιοὶ οἱ οἰκοδομικοὶ ἐργάται, οἱ κερμαποιοὶ καὶ οἱ καπνεργάται ἐμπορικῆς ἐποξεργασίας δὲν ὑπάγονται εις τὸ Ν. Δ. 424)1941 διότι οὗτοι κατὰ κανόνα συνάπτουν συμβά-

σεις ἐργασίας ὠρισμένης διάρκειας, ἐφ' ὧν δὲν ἐφαρμόζεται τὸ Ν. Δ. 424)1941.

Ἐκ των προεκτεθέντων καταφαίνεται ὅτι τὸ σύνολον των επιχειρήσεων αἵτινες εἶναι ἄξιαι λόγου ἀπὸ πλουτολογικῆς ἀπόψεως, ἔχει ἤδη ἐξαιεσθῇ των διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 424)1941.

Τὸ μόνον πεδίον ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. Δ. 424)1941 ἔχει περικρισθῇ ἐπὶ των μικροεπαγγελματικῶν, των ἐμπορικῶν καὶ των Βιοτεχνικῶν Ἐπιχειρήσεων. Οἱ μισθωτοὶ των επιχειρήσεων τούτων ἀπολυόμενοι διὰ τῶν των ἐν τῷ Ν. Δ. 424)1941 λόγων, μένουσιν ἐντελῶς ἀπροσάτευτοι διότι δὲν δικαιούσιν ἐπιδόματος άνεργίας. Ὅμοιως οἱ μισθωτοὶ οὗτοι δὲν ἀπασχολοῦνται λόγω μειώσεως ἢ ἐλλείψεως ἐργασίῶν ὕφισταται ἀπόλειαν των άποδοχῶν των κατὰ 50 ο)ο, χωρὶς νὰ λαμβάνουν τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ Νόμου 2112 καὶ χωρὶς νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξεύρουν νέαν θέσιν μετὰ πλήρεις άποδοχάς. Οὕτω ἡ διατήρησις τοῦ Ν. Δ. 424)1941 ἐπὶ των μισθωτῶν των ἐν λόγω επιχειρήσεων, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ἀποβαίνει εις βάρος των μισθωτῶν τούτων. Ἐνθ' ἅπαντα τὰ διὰ τὸν μισθωτὸν μειονεκτήματα ταῦτα δὲν ὑφίστανται ὑπὸ τὸ καθεστὸς τοῦ Νόμου 118)1945, καθ' ὅσον οὗτος ἐξασφαλίζει εις τὸ μὴ ἀπασχολούμενον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ Νόμου 2112, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπίδομα άνεργίας ἴσον πρὸς τὸν 40 μέχρι 50 ο)ο των άποδοχῶν του, πρὸς ταῦτα δὲ παρέχει εις αὐτὸν τὴν εὐχέρειαν ἐξευρέσεως νέας ἀπασχολήσεως.

Τὸ σημερινὸν καθεστὸς ἦτοι ἡ διατήρησις διὰ τὰς ὡς άνω ἀναφερομένας επιχειρήσεις καὶ μόνον, τοῦ συστήματος τῆς κατ' ἐπιχειρήσιν καὶ ἀποκλειστικῶς εις βάρος αὐτῆς ἀσφαλίσεως τοῦ κινδύνου άνεργίας, χωρὶς νὰ προσπορίῃ ὠφέλεια τα εις τούς μισθωτούς των, καθιστᾷ μειονεκτητικὴν τὴν θέσιν των μικροβιοτεχνικῶν καὶ μικροεπαγγελματικῶν επιχειρήσεων. Τοῦτο δὲ διότι πλήττεται ὁλίσως ἡ ἀνταγωνιστικὴ των βιομηχανικῶν ἐναντι των μεγάλων επιχειρήσεων, καὶ ὑδρηνονται οὕτω οἱ φερεῖς των εις ἐκπολεοδοποίησιν, ἢ ἐκ τῆς ὁποίας ζημία εἶναι ἀνυπολόγιστος ἔτι μόνον ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς ὁποίας σημαντικὸν ἄρμολ τυγχάνουν οἱ βιοτέχναι καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις λόγοι δικαιοσύνης ἐπιβάλλουν τὴν ὑπαγωγήν των επιχειρήσεων τούτων εις τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 118)1945, διότι μόνον οὕτω τίθενται αἱ ἐν λόγω επιχειρήσεις ἐν ἴσῃ μοίᾳ καὶ ὡς πρὸς τὸν μεταξύ των ἀνταγωνισμῶν, καθ' ὅσον τινὲς των επιχειρήσεων τούτων στερούμεναι πρῶτων ὕλῶν φέρουν τὸ βάρος τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ των κατ' ἴσον λόγον πρὸς ἐκείνας αἵτινες εὐρίσκονται ἐν πλήρει παραγωγικῇ λειτουργίᾳ.

Τὸ συμφέρον τῶν των μισθωτῶν, ὅσον καὶ των εργοδοτῶν, καὶ τὸ συμφέρον τῆς καθόλου ἐθνικῆς μας οἰκονομίας ἐπιβάλλει τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Νόμου 118)1945 καὶ εις τούς μισθωτούς των βιοτεχνικῶν καὶ επαγγελματικῶν επιχειρήσεων δι' οὓς ἡ προστασία των μισθωτῶν ἐξασφαλίζεται διὰ τοῦ Ταμείου Άνεργίας, ἐνθ' ἐκ παραλλήλου τὸ βάρος τῆς ἀσφαλίσεως τῆς άνεργίας ἐπιμερίζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου των εργοδοτῶν, ἀντὶ νὰ ἐπιρρίπτεται ἐπὶ των ὅμων των κατ' ἴδιαν επιχειρήσεων, τῶν των οὕτω των μικρῶν επιχειρήσεων ἐν ἴσῃ μοίᾳ ἀνταγωνισμοῦ πρὸς τὰς μεγάλας τοιαύτας.

Διὰ τοῦ παρόντος σχεδίου νόμου ἐπιτυγχάνεται ἡ ὁλοκληρώσις τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀσφαλίσεως τῆς άνεργίας, τὴν καθιέρωσιν τοῦ ὁποίου ἐπιμύνης ἤξιώσεν ἡ ἐργατικὴ τάξις κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἐξετάζομενον τὸ παρὸν νομοσχέδιον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀξίολογος σταθμὸς ἐν τῇ ἐξελίξει καὶ διαμορφώσει τῆς ἐργατικῆς μας νομοθεσίας.

Β'

Διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ παρόντος σχεδίου ἐπεκτείνονται αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 118)1945 ἐπὶ των ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων επιχειρήσεων. Λόγω των ειδικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας τελοῦν αἱ γεωργικαί, δασικαὶ καὶ ἀλιευτικαὶ επιχειρήσεις καὶ ἐκμεταλλεύσεις, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως ἐξαιρεθῶν τοῦ παρόντος νόμου ἔστω καὶ ἐν αὐταῖς φέρουν τὸν τύπον ἐπιχειρήσεως ὑπαγομένης εις τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος θεσμοῦ. Ἀλλωστε κατὰ κανόνα τὸ προσωπικὸν των ἐν λόγω ἐ-

πιχειρήσεων προσλαμβάνεται κατόπιν συμβάσεως εργασίας ώς ορισμένης διάρκειας. Ομοίως εξαιρούνται αι επιχειρήσεις έφ' όν εφαρμόζονται αι διατάξεις του Νόμου 683)1945 ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ως και εκείνοι όν τó προσωπικών τυγχάνει ήσφαλισμένον εις 'Ασφαλιστικούς 'Οργανισμούς, οίτινες έχουν κλάδον άνεργίας.

Εγκρίθη σκόπιμον όπως υπαχθούν εις τας διατάξεις του Ν. 118)45 αι εις τόν Νόμον 343)1945 άνασταρόμεναι επιχειρήσεις, παρά τó γεγονός ότι διά τó παρ' αύταις υπηρετούν προσωπικών ισχύει ειδική νομοθεσία. Οί απολύμενοι εκ τών επιχειρήσεων τούτων μισθωτοί, συμφώνως πρός τούς ισχύοντας κανονισμούς, έφ' όσον δέν τυγχάνουν συντάξεως θά λαμβάνουν επίδομα άνεργίας.

Εκ τών μισθωτών τών εις τήν παραγρ. 1 του άρθρου 1 άνκαφερομένων επιχειρήσεων δικαιούνται επίδοματος άνεργίας εν περιπτώσει απολύσεως, οί υπηρετούντες εις τοιαύτας επιχειρήσεις κατά τήν δημοσίευσιν του Νόμου 118)1945 (13 Φεβρουαρίου 1945) ως και εκείνοι οίτινες προσελήφθησαν μετά τήν 13 Φεβρουαρίου 1945 έφ' όσον όμως έχουν πραγματοποιήσει 270 τουλάχιστον ήμέρας εργασίας.

Διά τούς άρθρου 2 του παρόντος έπέρχονται διάφοροι τροποποιήσεις εις τόν Νόμον 118)1945 ως ούτος έτροποποιήθη και επέξετάθη μεταγενεστέρως.

α) Ούτω διά τής παραγρ. 1 όρίζεται ή είσπραξις τών πρός τó Ταμείον 'Ανεργίας εισφορών κατά τας διατάξεις περί είσπραξέως τών Δημοσίων 'Εσόδων, έπιβαλλομένου παροσθέν τέλους εκ 10 ο)ο επί τών καθυστερουμένων εισφορών, χάριν τής ταχείας και άσφαλούς είσπραξέως τών πόρων του Ταμείου.

β) Η παράγρ. 2 άφορξ τήν άνάληψιν εκ μέσους του Ταμείου 'Ανεργίας διαφόρων δαπανών τών Γραφείων Εύρέσεως 'Εργασίας.

γ) Διά τής παραγρ. 3 απαλείφεται ή λέξις «πλεονάζοντες» εκ τής παραγρ. 1 του άρθρου 9.

Η απαλείψις αύτη τυγχάνει αναγκαίτητος διότι κατά προσύμμενον δίκαιον επίδοματος άνεργίας έδικαιούντο οί απολυόμενοι ως πλεονάζοντες, ενώ οί λοιποί μισθωτοί έστερούντο του εύεργετήματος τούτου.

Η ότίλεια αύτη θεσπίζεται διά τής παραγρ. 3 εις τρόπον ώστε άπαντες οί μισθωτοί δικαιούνται επίδοματος άνεργίας.

δ) Μοναδική εξαίρεσις μη λήψεως επίδοματος άνεργίας εισάγεται υπό τής παραγρ. 4 διά τούς απολυομένους λόγω διαπράξεως άξιοποίνου πράξεως διά τήν απόλυσιν τών όποίων δέν απαιτείται ή τήρησις τών διατάξεων του άρθρου 9 του Ν. 118)1945. Άλλα και ούτοι εάν άπαιχθούν τής αποδοθείσης αύτοις κατηγορίας και έφ' όσον έντός έπταημέρου από τής άπαλλαγής των άναγγείλουν έγγραφώς τούτην εις τó Ταμείον 'Ανεργίας δικαιούνται επίδοματος και δη άναδρομικώς από τής ήμέρας τής απολύσεώς των.

ε) Η παράγρ. 5 ύπληροεύθη εκ τών δυσκολιών ως θά έμφάνιζε ο προσδιορισμός του επίδοματος άνεργίας προκειμένου περί μισθωτών ήμειωμένων αποκλειστικώς ή κατά κύριον λόγον επί ποσοστοίς καθ' όσον άλλως θά ώφειλε τó Ταμείον νά περιπίπτει εις άτέρμονας άριθμητικούς ύπολογισμούς δι' ένα έκαστον τών μισθωτών τούτων πρός εξεύρεσιν τών ποσών ότινα έπράγματι ούτως.

Επίσης λόγω τών ιδιομορφιών τών υπηρεσιών αίτινες παρέρχονται υπό τών εν λόγω μισθωτών θά ήτο απολύτως άδύνατον εις τó Ταμείον νά προσδιορίση τήν κατηγορίαν εις ήν δέον νά καταταχθή έκαστος εκ αύτών, δηλ. νά θεωρήση αύτόν ως ιδιωτικών υπάλληλων, ως τεχνίτην, ως ειδικευμένον εργάτην ή ως άνειδίκευτον. Αί αύται δυσχερείαι θά παρουσιάζοντο και ως πρός τόν καθορισμόν τής κατά τήν παράγρ. 1 του άρθρου 9 αποζημιώσεως.

Διά τούς λόγους τούτους τόσον τó επίδομα άνεργίας, όσον και ή αποζημιώσις τής παραγρ. 1 του άρθρου 9 εξομοιώθησαν, άνεξαετήτως τής κατηγορίας εις ήν έδει νά καταστή εις έκαστος εκ τών μισθωτών τούτων, πρός τó επίδομα και τήν αποζημίωσιν, ότινα θά έδικαιούντο ούτοι χαρακτηριζόμενοι ως άνειδίκευτοι εργάται.

σι) Διά τής παραγρ. 6 και χάριν λογιστικής διευκολύνσεως του Ταμείου όπως είναι ύποχρεωμένον σήμεραν προσεται, μόνου περί ιδιωτικών υπαλλήλων και υπηρετών νά έκσυνξ τήν προϋπηρεσίαν και τά οικογενειακά βάρη ένός έκάστου, παρέχεται ή εύχέρεια εις τόν 'Υπουργόν 'Εργασίας νά καθορίξη ένιαίον επίδομα άνεργίας δι' έκάστην κατηγορίαν μισθωτών. Πάντως τó ούτω καθοριζόμενον ένιαίον επίδομα άνεργίας δέν δύναται νά υπερβαίνη τά όρια ότινα όρίζει τó άρθρον 13 του Νόμου 118)1945, διά τήν αντίστοιχον κατηγορίαν.

ζ) Η παράγρ. 7 περιορίζει τόν χρόνον έπιδοτήσεως τών άνέργων ως χρόνον όσα ότινα ισχύουν εις τας συγχρόνους νομοθεσίας τών Κρατών εκείνων εις τά όποία έφίσταται ο θεσμός τής ασφάλισως τής άνεργίας, ως συμβάλλει με δλας τας συγχρόνους νομοθεσίας.

η) Διά του άρθρου 3 έπικυροϋται ή εν τή νομολογία κοινή άποψις ότι ή τρέχουσα αποκλειστική προθεσμία έφαρμόζεται υπό πάσης απολύσεως, άνεξαετήτως τής διατάξεως ήτις παρεβίβηθη. Τό παρόν άρθρον δέν πρέπει νά λαμβάνηται ως βάσις διά τήν δημιουργίαν άκυρότητων τής καταγγελίας τής συμβάσεως εργασίας, πέραν εκείνων αίτινες περιοριστικώς και ειδικώς καθορίζονται εις τούς διαφόρους νόμους ως π.χ. κατά τόν Νόμον 118)1945 μόνον ή μη καταβολή ή μη προσφορά τής αποζημιώσεως του Νόμου 2112 (μη απαιτούμενης δικαστικής παρακαταθέσεως εις τήν περίπτωση άνρήσεως του μισθωτού νά είσπράξη τήν προσφερομένην αποζημίωσιν ως και ή μη έμπρόθεσμος άναγγελία τής καταγγελίας τής συμβάσεως εργασίας δύνανται νά έπιφέρουν άκυρότητα τής καταγγελίας τής συμβάσεως εργασίας.

Ούτω τó άρθρον 3 ισχύει έπου υπό διαφόρων νόμων καθορίζεται ειδικώς περίπτωσις άκυρότητος τής καταγγελίας τής συμβάσεως εργασίας όριστου διαρκείας ως είναι αι δύο προαναφερθείσαι του Νόμου 118)1945, του Α. Ν. 244)1936 και του Ν. Α. 1799)1942 ως αυθεντικώς έρμηνεύεται υπό του άρθρου 5 του παρόντος σχεδίου, χωρίς νά άποσκοπή εις τήν δημιουργίαν και άλλων λόγων άκυρότητος τής καταγγελίας τής συμβάσεως εργασίας.

θ) Διά του άρθρου 4 παρέχεται εις τόν 'Υπουργόν 'Εργασίας ή εύχέρεια άξιομειώσεως τής εροδοτικής εισφοράς του κλάδου άνεργίας τών 'Οργανισμών Κοινωνικής 'Ασφάλισως, συμφώνως πρός τó άρθρον 3 του Νόμου 118)1945, ως έπίσης και ή ύπαγωγή του κλάδου τούτου εις τó Ταμείον 'Ανεργίας, επί σκοπώ εξομοιώσεως από άπόψεως παροχών τών δικαιουμένων επίδοματος άνεργίας.

ι) Τό άρθρον 5 έρμηνεύει αυθεντικώς τó άρθρον 8 του Ν. Α. 1799)1942.

ια) Διά του άρθρου 6 καταργούνται τά εν αύτō νομοθετήματα, συμφώνως πρός τά έκτεθέντα εις τήν παράγραφον 1 τής παρούσης έκθέσεως και ούτω ή καταγγελία τής συμβάσεως εργασίας καθίσταται άναγκαιώδης και άφρητημένη δικαιοπραξία.

Θέτοντες τó παρόν νομοσχέδιον υπ' όψιν 'Υμῶν, παρακαλούμεν όπως περιβάλλητε τούτο διά τής 'Υμετέρας έγκρίσεως.

Εν 'Αθήναις τή 8 Μαΐου 1946.

Ο επί τής 'Εργασίας 'Υπουργός
Βουλευτής Αιτωλίας και 'Ακαρνανίας
Α. ΣΤΡΑΤΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί επεκρίσεως του Νόμου 118)1945 εις τας βιοτεχνικάς, επαγγελματικές και λοιπάς επιχειρήσεις και τροποποιήσεις ένίων διατάξεων αυτού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσμεν και διατάσσομεν.

*Άρθρον 1

1. Αί διατάξεις του Νόμου 118)1945 περί ασφαλίσεως κατά της ανεργίας των μισθωτών των Βιομηχανικών Έπιχειρήσεων, ως ούτος έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, επέκτεινεται, πλην της παραγρ. 3 του άρθρου 2, επί των κάτωθι επιχειρήσεων αΐτινες λειτουργούν εις περιφερείας εις τις ισχύει, ή θέλει επέκταθῇ ὁ Νόμος 118)1945.

α) Επί των Βιοτεχνικών καὶ Ἑπαγγελματικῶν Ἑπιχειρήσεων, ὧν οἱ φορεῖς τυγχάνουν ἡσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἑπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος.

β) Επί των Ἑμπορικῶν Ἑπιχειρήσεων, ὧν οἱ φορεῖς τυγχάνουν ἡσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἑμπορῶν.

γ) Επί των πάσης φύσεως Ἀνωδύμων Ἑταιριῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκμεταλλεύσεων αἰτινες ἀναφέρονται εἰς τὸν Νόμον 343)1945.

2. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ὑπάγονται αἱ εἰς τὸν Νόμον 683)1945, ὡς οὗτος έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀναφερόμεναι ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ ἐκείναι τῶν ὁποίων οἱ μισθωτοὶ τυγχάνουν ἡσφαλισμένοι κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἀνεργίας εἰς ἄλλους πλην τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας Ὁργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ γεωργικαί, δασικαὶ καὶ ἀλιευτικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ ἐκμεταλλεύσεις.

*Άρθρον 2.

Εἰς τὸν Νόμον 118)1945, ὡς οὗτος έτροποποιήθη καὶ ἐπεξετάθη ἐπέρχονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα ὡς ἐξῆς :

α3. Καθυστεροῦμεναι πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας εἰσφοραὶ πέραν τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου, ἐπιβαρύνονται μετὰ πρόσθετον τέλος ἀνεργόμενον εἰς 10 ο)ο ἀμφότερα δὲ εἰσπραττύνται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων Ἑσόδων.

Ἡ παρούσα διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς μέχρι τοῦδε καθυστερούμενας πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας εἰσφορὰς, αἰτινες δὲν ἤθελον ἐξοφληθῇ μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου 1946.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 8 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἐξῆς :

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας δύναται νὰ δορίζηται ὅτι αἱ εἰς προσωπικόν, γραφικὴν ὕλην, ἐντυπα, ἐνοίκιον, φατισμόν, καθαριότητα ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀναγκαῖαι δαπάναι διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Γραφείων Εὐρέσεως Ἑργασίας βαρύνουσι τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας.

3. Ἐκ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 ἀπαλείφεται ἡ λέξις «πλεονάζοντες».

4. Ἡ παράγραφος 9 τοῦ ἄρθρου 9 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

9. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μισθωτῶν αἰτινες ἀπολύονται δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 2112 ἢ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Βασιλ. Διατάγματος τῆς 16 Ἰουλίου 1920 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου 2112 ἐπὶ τῶν ἐργαζομένων, τεχνιτῶν καὶ ὑπηρετῶν. Οἱ μισθωτοὶ οὗτοι ἀπαλλασσόμενοι διὰ βουλεύματος ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως δικαιούνται ἐπιδόματος ἀνεργίας, εὗ ἡ ἐναρξίς ἀνατολῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπολύσεώς των, ἐφ' ὅσον ἀναγγεῖλουν ἐγγράφως εἰς τὸ Ταμεῖον τὴν ἐν λόγῳ ἀπαλλαγὴν των ἐντὸς ἐπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης.

5. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 12 προστίθεται ἐδάφιον γ' ἔχον ὡς ἐξῆς :

αγ') Προκειμένων περὶ μισθωτῶν ἀμειβομένων ἀποκλειστικῶς ἢ κατὰ κύριον λόγον ἐπὶ ποσοσταῖς ἀνεξαρτήτως κατηγορίας εἰς ἣν ἀνήκουν πρὸς τὸ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ ἀνειδικεῦτου ἐργάτου δικασόμενον ἐπίδομα ἀνεργίας. Ὁμοίως διὰ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν μισθωτῶν ἢ κατὰ τὴν παράγραφον

1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ἀποζημιώσεις ἰσοῦται πρὸς τὴν ἀποζημιώσιν τοῦ ἀνειδικεῦτου ἐργάτου».

6. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 12 προστίθεται ἰδία παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 3, ἔχουσα ὡς ἐξῆς :

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, ἐκδιδομένων μετὰ πρόσθετον τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ δορίζηται ἐνιστὸν ἐπίδομα ἀνεργίας δι' ἐκάστην κατηγορίαν μισθωτῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 13 προστίθεται δευτέρα παράγραφος, ἔχουσα οὕτω :

Τὸ ἀνώτατον ὄριον ἐπιδότησεως ἐκάστου ἀνέργου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν ἐννέα μηνῶν. Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς ἀνέργους μισθωτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐγκαταστάθηκαν μετὰ τὸ ἔτος 1940, εἰς πόλεις εἰς τις θέλει δορῆσθαι ἀπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, τὸ ἀνώτατον ὄριον ἐπιδότησεως ταύτων ἀπὸ τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας δορίζεται εἰς τρεῖς μῆνας.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας, δύναται τὰ δοζήματα ὡς ἂν ἀνώτατα χρονικὰ ὅρια ἐπιδότησεως νὰ ἀξὲθῶνται μέχρι τοῦ διπλασίου.

Διὰ τοὺς ἔτη παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας ἐπιδουμένους ἀνέργους, αἱ ὡς ἂν δοζήμεναι προθεσμίαι ἐπιδότησεως ὁρμύνται ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1945.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας καὶ δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορισθῶνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου.

*Άρθρον 3.

Πᾶσα ἀξίωσις μισθωτοῦ πηγάζουσα ἐξ ἀνδρὸς καταγγελλίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας τυγχάνει ἀπαράδεκτος, ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ ἀγωγή δὲν ἐκινετοπαίθη ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας.

*Άρθρον 4.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται ἡ ἐργαδοτικὴ εἰσφορὰ τοῦ κλάδου ἀνεργίας τῶν Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως νὰ ἀξομαυεῖται μέχρι τῶν ὁρίων ἅτινα καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παραγρ. 1 ἐδ. α' τοῦ Νόμου 118)1945.

2. Ὁμοίως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας καὶ δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ ὑπαχθῇ ὁ κλάδος ἀνεργίας τῶν ὡς ἂν Ἀσφαλιστικῶν Ὁργανισμῶν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου 118)45 συσταθὲν Ταμεῖον Ἀνεργίας. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθορισθῶνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

*Άρθρον 5.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 1799)1942 εἶναι ὅτι αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τῶν δυνάμει τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Νόμου τούτου τοποθετούμενον ὑπαλλήλων.

*Άρθρον 6.

Ὁ Ἀν. Νόμος 2060)1939, ὁ Α. Ν. 2351)1940, τὸ Ν. Δ. 424)1941, τὸ Ν. Δ. 669)1941, τὸ Ν. Δ. 1767)1942, τὸ Ν. Δ. 1085)1942, τὸ Ν. Δ. 2130)1943, τὸ Ν. Δ. 2140)1943, ὁ Νόμος 765)1943 (πλην τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 6 τοῦ Νόμου αὐτοῦ) ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Νόμου 1968)1944, ὁ Νόμος 827)1946 καὶ ὁ Νόμος 864)1946, καταργοῦνται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἔρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του

εις την Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, υποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μὲλη

Η. ΚΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΗ. ΓΕΩΤΟΚΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, Π. ΑΛΒΕΑΝΑΡΗΣ, ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ, ΑΘ. ΠΕΡΡΕΤΗΣ, Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΛ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ, Γ. ΔΑΖΑΝΑΣ, Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΑΒΡΑΑΜ, ΑΝΔΡ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ, Ν. ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΜΙΧ. ΔΙΔΙΑΝΟΣ, ΑΘΑΝ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛΜ. ΕΥΤΑΣΙΑΣ.

Εὐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσιότητος Ὑπουργός

ΠΑΝΟΣ ΚΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

(2)

Περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀνοικοδομήσεως τῆς Χώρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1945 Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡ κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 259)1945 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, λήγει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς στεγαστικῆς Πολεοδομικῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως.

2. Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ μέχρι τοῦδε συντελεσθέντος ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἔργου προσωρινῆς στεγαστικῆς Ἀγροτικῆς ἐγκρίνεται, ἐντὸς τοῦ βραχυτέρου διηνάτου διαστήματος, καὶ οὐχὶ πέραν τοῦ τεμῆνους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 τῆς ἀπὸ 29 Μαρτίου 1945, σχετικῆς συμβάσεως, παρυσία τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιν 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 873)1946 Κρατικοῦ ἐκπαισθέντος, δυνάμενον νὰ ζητῇ οἰονόμησι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκαῖον στοιχείου ἢ τὴν λήψιν οἰονόμησι μέτρου, διὰ τὴν πληρεστέραν σύνταξιν καὶ τὴν ταχύτεραν ἐγκρίσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ.

3. Τὸ ἀπαραίτητον τυχὸν προσωπικὸν διὰ τὴν λήψιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν διαφόρων στοιχείων πρὸς σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ διατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀνοικοδομήσεως, ὅπως μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Συμβουλίου Ἐκτελέσεως Προγράμματος Ἀνοικοδομήσεως συνάψουν μετὰ μίας τῶν ἐν Ἑλλάδι μεγάλων Τραπεζῶν συμβάσεις ἰσχυούσας ἀπὸ τῆς υπογραφῆς αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἄνευ ἐτέρας κυρώσεως διὰ τὴν ἀνάθεσιν εἰς αὐτὰς τῆς ταμειακῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἔργου στεγαστικῆς.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἂν τρόπον δύναται νὰ ἀνατεθοῦν εἰς μίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι μεγάλων Τραπεζῶν καὶ ἄλλα καθήκοντα μὴ τεχνικῆς φύσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπὸ αἱ ἐν λειτουργίᾳ συμβάσεις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν στεγαστικὴν Πολεοδομικὴν Ἀγροτικὴν, ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν, ὑποκαθιστάμενης, εἰς τὰς ἐξ αὐτῶν ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπὸ αἱ τὰ ὑλικά, τὰ μηχανήματα, τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ ἀφρονήματα ἐπιβατικά ἢ φορητά, τὰ προσκτηθέντα ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ χρημάτων τοῦ Δημοσίου, ἢ παρεδοθέντα αὐτῇ ὑπὸ Διασυμμαχικῶν Ὀργανισμῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς κατὰ τὸν Α. Ν. 259 συμβάσεως, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, παραλαμβανόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως, καθ' ὅς θέλει ὁρίσῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως.

2. Μέχρι τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραλαβῆς, τὰ ὑλικά, τὰ μηχανήματα καὶ φυλάσσονται παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τὰ τῆς τοιαύτης ἐφεξῆς φυλάξεως αὐτῶν, τὰ τῆς διαθέσεως αὐτῶν καὶ ἐν γένει τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου, κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως, δυνάμενον νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ ἐν προκείμενῳ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος χρησιμοποιοῦμενον, εἰδικῶς διὰ τὰ ἔργα τῆς στεγαστικῆς πολεοδομικῆς προσωπικόν, τὸ βαδύνον σήμερον τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἔργων, περιέρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως, τὸ ὅποιον ὑποκαθιστᾷ τὴν Ἀγροτικὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος ἐναντι τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ. Ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν καὶ τὰς δαπάνας μετακινήσεως δι' ὑπηρεσίαν τοῦ προσωπικοῦ τούτου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ πλέον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος πρόσληψις προσωπικοῦ τεχνικοῦ καὶ εἰδικῶς προσωπικοῦ πάσης φύσεως ἀναγκαίου διὰ τὴν ἐπὶ τόπου ἐκτέλεσιν καὶ ἐποτεῖαν τῶν ἔργων ἐν γένει τῆς ἀνοικοδομήσεως.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο προσλαμβάνεται εἴτε ὡς ἡμερομίσθιον, εἴτε ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ, ἐπὶ ἐτησίᾳ, τὸ πλεον συμβάσει, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ οἰαδήποτε γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀνοικοδομήσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Σ. Ε. Π. Α. περὶ τοῦ ἀπαρατήτου καὶ τῆς καταλληλότητος τοῦ προσωπικοῦ τούτου καὶ περὶ τῶν ἀποδογῶν αὐτοῦ. Ἡ πρόσληψις αὕτη γίνεται ἄνευ οἰαδήποτε ἄλλης διαδικασίας ἢ ἐγκρίσεως ἢ δημοσιεύσεως. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζονται καὶ τὰ τῶν ἀποδογῶν ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, αἵτινες δύναται νὰ ὁρίζονται καὶ καθ' ὑπερβάσιν εἰσαριθμῶσι περὶ οἰονόμησις διατάξεως, ἐντὸς τοῦ συνολικοῦ ὅριου τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Αἱ ἐν γένει ἀποδοχαὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσωπικοῦ ὡς καὶ αἱ δαπάναι μετακινήσεως αὐτοῦ δι' ὑπηρεσίαν καὶ ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ καθὼς καὶ πᾶσα δαπάνη διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Συμβουλίου βαρύνουν τὰς δαπάνας ἐκτελέσεως ἔργων καὶ προμηθείας ὑλικῶν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ παρὰ 4 ὁριζόμενα. Αἱ ὡς ἂν ἀποδοχαὶ καὶ ἐν γένει δαπάναι καταβάλλονται εἰς τοὺς δικαιούχους δι' ἐντολῶν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως ἐξ ἐνταλμάτων προληπτικῆς ἐκδίδεμένων ἐπ' ὀνόματι ἀρμοδίων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως ἢ ἐπ' ὀνόματι Τραπεζῆς συνδεομένης διὰ συμβάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ πάσης περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἢ ἄλλης σχετικῆς διατάξεως.

4. Εκ του συνόλου των διὰ τὴν προμήθειαν ὑλικῶν καὶ τὴν ἐν γένει ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐγγραφομένων ἐν τῇ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως πιστώσεων, ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὰ πέντε ἑκατοστὰ (5%) αὐτοῦ ἐγγράφεται ἐν τῇ αὐτῇ προϋπολογισμῷ ὡς εἰδικὴ πίστωση διὰ τὴν καταβολὴν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3 δαπανῶν.

5. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀνοικοδομήσεως δύναται νὰ κανονίζονται οἱ γενικοὶ ὅροι τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσλήψεως προσωπικοῦ, ὁ τρόπος πληρωμῆς αὐτῶν καὶ νὰ ρυθμίζεται πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ οἰκονομικῶν σχετικῆς γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως.

6. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου τούτου διαρκεῖ μόνον ἐπὶ 2 ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος. Ἐν περὶ τῷ ὅπως παρατάσσεται τῆς ἀνάγκης δι' ἐπείγουσαν ἐκτέλεσιν ἐκτάκτων ἐργασιῶν στεγάζουσιν εἰς εὐρείαν κλίμακα, δύναται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀνοικοδομήσεως μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Σ.Ε.Π.Α. νὰ παρατείνεται ἀναλόγως ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ τὸν καθορισμὸν ἐν γενικῇς γραμμαῖς τοῦ προγράμματος Ἀνοικοδομήσεως, τὸν ἔλεγχον αὐτοῦ καὶ τὴν γνωμοδότησιν ἐπ' αὐτοῦ συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἀνοικοδομήσεως Συμβούλιον Προγράμματος Ἀνοικοδομήσεως ΣΠΑ ἐκ τῶν ἀκολουθῶν μελῶν :

- α) Ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως ὡς Προέδρου.
- β) Ἐκ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως ἢ τοῦ ἀσκούντος τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.
- γ) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα Ἀποστολῆς τῆς Ὁργανώσεως ταύτης καὶ διοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως.
- δ) Ἐκ τῶν Διευθυντῶν Ἀγροτικῶν Κατασκευῶν, Ἀστικῶν Κατασκευῶν, Πολεοδομίας, Χωροταξίας καὶ Νομικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως.
- ε) Ἐκ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Κοιν. Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας.
- στ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Α' Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου.
- ζ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Τεχν. Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.
- η) Ἐκ τῶν Προϊσταμένων τοῦ Γραφείου Μελετῶν Ὁδοποιίας καὶ τοῦ Γεν. Ὑδρολογικοῦ Γραφείου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.
- θ) Ἐκ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Τεχν. Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.
- ι) Ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.
- ια) Ἐξ ἐνὸς τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀντικαθιστᾷ ὁ Γεν. Διευθυντὴς ἢ ὁ ἀσκῶν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ. Πρὸς τὰ μέλη τοῦ ΣΠΑ καταβάλλεται ἰδιαίτερα ἀμοιβὴ κατὰ συνεδρίασιν ἢ κατ' ἀποκοπήν. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀνοικοδομήσεως ὁρίζεται ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τοῦ ΣΠΑ, δύναται δὲ νὰ καθορισθῶν λεπτομερέστερον τὰ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ λειτουργίας αὐτοῦ καθὼς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα ἀνοικοδομήσεως ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν Ἀνωτάτου Συμβουλίου τελούσης ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτελουμένου ἐκ τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων Ἔργων, Οἰκονομικῶν, Γεωργίας, Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀνοικοδομήσεως.

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας διατηρεῖ ἐπὶ τῶν γεωργοοικονομικῶν ζητημάτων τῆς Ἀγροτικῆς Στεγάζουσας τὴν περὶ αὐτῶν.

σαν εἰσήγησιν εἰς τὸ Συμβούλιον Προγράμματος καὶ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον.

Ἄρθρον 8.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἀνοικοδομήσεως Συμβούλιον Ἐκτελέσεως Προγράμματος Ἀνοικοδομήσεως (ΣΕΠΑ) συγκροτούμενον ὡς ἀκολούθως :

- α) Ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως ὡς Προέδρου.
- β) Ἐκ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως ἢ τοῦ ἀσκούντος τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.
- γ) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ὁδοποιίας καὶ ξένης ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα Ἀποστολῆς τῆς Ὁργανώσεως ταύτης καὶ διοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως.
- δ) Ἐκ τῶν Διευθυντῶν Πολεοδομίας, Δημοσίων Κτιρίων, Ἀγροτικῶν Κατασκευῶν, Ἀστικῶν Κατασκευῶν, Ὑλικῶν καὶ Μεταφορῶν καὶ Νομικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου αὐτοῦ καὶ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Γ. Ε. Ἐξέδων αὐτοῦ.
- ε) Ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γεν. Διοικήσεως Δημ. Λογιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, διοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.
- στ) Ἐξ ἐνὸς καθηγητοῦ τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου ἐκ τῶν Συμβούλων τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως.
- ζ) Ἐκ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Τεχν. Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.
- η) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.
- θ) Ἐκ τριῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Κατασκευῶν καὶ Ὑλικῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως, καὶ ἐξ ἐνὸς μελ. τοῦ Ἐμπορ. Ἐπιμελητηρίου διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως.

2. Τὸ Σ. Ε. Π. Α. γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν θεμάτων :

- α) Ἐπὶ τοῦ προσφοριτέρου τρόπου ἐκτέλεσεως τῶν ἔργων, τῶν προμηθειῶν, καὶ τῶν μελετῶν, ὅτινα πάντα δύναται νὰ ἐκτελῶνται εἴτε ἐργολαβικῶς, εἴτε δι' αὐτεπιστασίας, εἴτε δι' ἀπ' εἰδικῆς συμφωνίας καὶ ἀναθέσεως, εἴτε ἄλλως πῶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ οἰκονομικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως Νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, περὶ Κρατ. Προμηθειῶν καὶ περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων.
- β) Ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἐγκρίσεως μελετῶν, ἀναθεωρήσεως τιμῶν ἐργολαβιῶν καὶ ἐν γένει συμβάσεων ἐκτελέσεως ἔργων, ἐκπονήσεως μελετῶν, παραγωγῆς ὑλικῶν κλπ. συναφθεῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ καὶ πρὸ αὐτῆς.
- γ) Ἐπὶ προσλήψεως κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ παντὸς συναφεῶς πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦτο ζητήματος.

3. Τὸν Πρόεδρον τοῦ Σ. Ε. Π. Α. ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀντικαθιστᾷ ὁ Γεν. Διευθυντὴς ἢ ὁ ἀσκῶν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ. Πρὸς τὰ μέλη τοῦ Σ.Ε.Π.Α. καταβάλλεται ἰδιαίτερα ἀμοιβὴ κατὰ συνεδρίασιν ἢ κατ' ἀποκοπήν. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀνοικοδομήσεως ὁρίζεται ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν καὶ δύναται νὰ καθορισθῶν λεπτομερέστερον τὰ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Σ. Ε. Π. Α. ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ συγκρότησις συνεταιρισμῶν ἐκ προσώπων ὧν αἱ οἰκοδομικαὶ κατασκευαὶ ἢ ἐξόδοι ἐκ τοῦ πολέμου ἢ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως οἱ συνεταιρισμοὶ οὗτοι ἐνισχυόμενοι ἀναλόγως τῶν ἐκαστοῦ περιπτώσεως διὰ χορηγήσεως οἰκοδομικῶν ὑλικῶν, μεταφορικῶν μέσων καὶ χρηματικῶν καταβολῶν, προῶν εἰς τὴν ἐπανάρθωσιν τῶν οἰκοδομικῶν καταστροφῶν τῆς περιοχῆς των.

2. Ἡ συγκρότησις τῶν συνεταιρισμῶν τούτων, ἢ χορηγήσεις τῶν ὡς ἄνω πάσης φύσεως ἐνισχύσεων, ὁ ἐν γένει ἔλεγχος ἐπὶ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν καὶ ἡ λήξις παντὸς μέτρου ἀναγκαίου διὰ τὴν ἀσφάλειν καὶ ταχέαν ἐπιτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ δύναται νὰ γίνονται καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ πάσης γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως.

3. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ.

γού τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀνοικοδομήσεως μετὰ γνώμην τοῦ Σ. Ε. Π. Α. ἐρίζονται :

α) Ο τρόπος τῆς συγκροτήσεως τῶν Συνεταιρισμῶν τούτων, τοῦ ἐλέγχου τῶν δικαιουμένων συμμετοχῆς εἰς αὐτοὺς καὶ τῆς Διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτῶν.

β) Ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου Συνταίριου, τῆς εἰς αὐτὸν ἀντιστοιχοῦσης ἐνισχύσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς χρησιμοποιοῦσας τῆς ἐνισχύσεως ταύτης παρ' αὐτοῦ.

γ) Ὁ τρόπος χορηγήσεως τῶν ἐνισχύσεων εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν καὶ πᾶν ζήτημα ἐν γένει ἀναφερόμενον εἰς τὴν συγκροτήσιν, τὴν λειτουργίαν καὶ τὸν ἐλεγχὸν τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἢ εἰς δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἢ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἢ τρίτων προκύπτοντα ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 10.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀνοικοδομήσεως δύνανται νὰ μεταδιώξωται εἰς τὸν Γεν. Διευθυντὴν, εἰς τὸ Σ.Ε.Π.Α. εἰς τοὺς Διευθυντὰς καὶ Προϊσταμένους Ὑπηρεσιῶν καὶ εἰς τοὺς Τμηματάρχας τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως ὡς καὶ εἰς τὰ περιφερειακά ὄργανα τοῦ Ὑπουργείου τούτου μέρος τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως κανονίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς καθ' ἑκάστα ἄρθροις δὲν προβλέπεται ἄλλως ὁ καθορισμὸς τῶν λεπτομερειῶν τούτων.

Ἄρθρον 11.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς κατὰ τὰς καίμας διατάξεις ἀνατίθεται ἡ ἐπὶ τέλει ἐργασία, ἐρευνῶν ἢ μελετῶν (Τοπογραφίσεων κλπ.) ἀναγκαίων διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἀνοικοδομήσεως εἰς ἐτέρας Κρατικὰς Ὑπηρεσίας ἢ λειτουργοὺς ἢ εἰς Ὀργανισμοὺς, αἱ διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας πρόσθετοι δαπάναι ἀποζημιώσεως ἐν γένει καὶ ἔξοδα μετακινήσεως προσωπικοῦ, δι' ὅλικά σχεδιάσεως κλπ. βαρύνουν τὴν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως.

Ἄρθρον 12.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως, δύνανται νὰ ἀνατίθεται εἰς πρὸς τοῦτο συγκροτούμενας Ἐπιτροπὰς ἢ συντάξεις καὶ ἡ ἐγκρίσις τῶν ἢ ἡ τροποποιήσις ὑφισταμένων σχεδίων ρυμοτομίας οἰκισμῶν ἐχόντων κατοίκους οὐχὶ πλείονας τῶν 5.000 καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ἐλαχίστων ὁρίων τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Τὰ σχέδια ταῦτα συνεπάρχοντα πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς νομίμους συνεπειὰς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος περὶ σχεδίων τῶν πόλεων, ἐγκρινομένων σχεδίων, ἐξομοιούμενα κατὰ πάντα πρὸς ταῦτα.

Διὰ τῶν αὐτῶν Β. Διαταγμάτων ρυθμίζονται τὰ τῆς συνθέσεως τῶν Ἐπιτροπῶν, τὰ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν, τὰ τῆς ἐν γένει διαδικασίας τῆς τοιαύτης ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως τῶν σχεδίων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἐπιτροπομένου ἐν ταύτῃ νὰ δοίκεται ὅτι ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν τοιούτων ρυμοτομικῶν σχεδίων ἀρχεῖται εὐθὺς ἀμέσως ἀπὸ τῆς κυρώσεως αὐτῶν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Διὰ τὴν κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἐγκρίσιν ἢ τροποποίησιν ρυμοτομικῶν σχεδίων δὲν ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου οὐδὲ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἀνοικοδομήσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, τὸ ὅσον θέλει ὑπεβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κώδωσιν εὐθὺς ὡς

αὕτη συνέβη, ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

II. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, I. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, II. ΑΔΕΞΑΝΔΡΗΣ, ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ, ΑΘΑΝ. ΠΕΡΡΩΤΗΣ, Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΛ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ, Γ. ΔΑΖΑΝΑΣ, Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΑΒΡΑΑΜ, ΑΝΑΡ. ΣΤΡΑΤΟΣ, II. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ, Ν. ΜΗΛΑΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΛΤΟΣ, ΜΙΚ. ΑΙΔΙΑΝΟΣ, ΑΘ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΑΜ. ΕΥΤΑΣΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

(3)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἐπ' ἀριθ. 718 Α. Ν. περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 718 Α. Ν. προστίθεται ἡ φράσις «ἐφαρμοζομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 1 μέχρι καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 428».

2. Ἐν τέλει τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ 718 Α. Ν. προστίθεται ἡ φράσις «καθὼς καὶ ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὴν κατὰ τὰς τῶν ὑπαλλήλων».

3. Ἐν τέλει τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ 718 Α. Ν. προστίθεται ἡ φράσις «ὡσαύτως ὑπάγεται καὶ ἡ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐρευνώσα Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ».

4. Ἐν τέλει τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 428 Α. Ν. προστίθεται ἡ φράσις «Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύνανται νὰ ἀποσπῶνται καὶ ὑπάλληλοι τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἀγροτικῆς».

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν προπαρασκευὴν καὶ ἐξέτασιν ζητημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, συνιστᾶται Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ σύνθεσις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἀρμοδιότης αὐτῆς εἰδικότερον, καὶ τὰ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῆς καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, καλούμενος μετέχει τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου εἰσηγούμενος ἐπὶ τῶν παρατεταθέντων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ζητημάτων.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ ὁργανικαὶ θέσεις τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ ὁρίζονται ὡς ἑπεται :

Γενικὸς Διευθυντὴς	1
Διευθύνται β' ἢ α' τάξεως	2
Τμηματάρχαι β' ἢ α' τάξεως	4
Ἀκόλουθοι, γραμ. β' ἢ α', εἰσηγηταὶ	3
Γραφεῖς β' ἢ α' τάξεως	4

Δακτυλογράφοι - γραφείς β' ή α'	3
Κλητήρες β' ή α' τάξεως	3
Καθαρίστριαι	2

2. Η πλήρωση των θέσεων τούτων γίνεται μόνον δι' άποσπάσεως δημοσίων και τραπεζιτικών υπαλλήλων κατά τὸ άρθρον 1 και διὰ μετατάξεως δημοσίων υπαλλήλων, αἰτήσεις ἐνεργούνται διὰ κοινῶν αποφάσεων τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καταργουμένων αὐτῶν εἰς τὰς ἐξ ὧν μετατάσσονται Ὑπηρεσίας. Κατ' ἐξαίρεσιν αἱ θέσεις γραφέων, δακτυλογράφων, κλητῆρων και καθαριστριῶν δύνανται νὰ πληροῦνται διὰ διορισμοῦ ἐκτάκτων και προσωρινῶν υπαλλήλων.

Ἐν περιπτώσει καταργήσεως θέσεων και Ὑπηρεσιῶν, οἱ ἐκ δημοσίων υπαλλήλων μεταταγέντες ἐντάσσονται εἰς τὰς ἐξ ὧν προήλθον ἢ εἰς ἄλλας δημοσίας Ὑπηρεσίας ἐφ' ᾧ κἀκινηται βαθμῶ, συνιστομένων ἀντιστοίχων ἰσαριθμῶν ὀργανικῶν θέσεων.

3. Τὸ ἀνεξάρτητον γραφεῖον Ὑπουργοῦ διέπεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων ὡς τὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ.

4. Ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ δύναται δι' ἀποφάσεών του ν' ἀναθέτῃ εἰς ἀνωτέρους υπαλλήλους τὴν κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ υπογραφὴν ἐγγράφων τῆς ὑπηρεσίας των.

5. Οἱ υπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς υπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ ὁποίου ἀσκεῖ τὰς σχετικὰς ἀρμοδιότητας, μετέχοντος εἰς αὐτὸ ἐνὸς τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ ὑπηρετούντων υπαλλήλων.

Ἄρθρον 4.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, δύναται κατ' ἐξαίρεσιν τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεων νὰ ἐγκρίνῃται και ἐνεργῶνται αἱ διὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν και λειτουργίαν αὐτοῦ ἀναγκαῖοι δαπάναι.

2. Ἀπασαὶ αἱ δαπάναι αἱ ἀρροῦσαι τὴν λειτουργίαν τῶν Ὑπηρεσιῶν Συμβουλίων και Ἐπιτροπῶν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, βαρύνουσιν τὸν Δημόσιον Προϋπολογισμόν, ἐγγράφονται εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ ἢ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν κατὰ τὰ ἐοικησμένα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 5.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 5 τοῦ 718 Α. Ν. καθὼς και πᾶσαι διατάξεις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον, ἢ ἰσχύος τοῦ ὁποίου ἀργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀποβληθήσεται δὲ πρὸς κέρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΑΜΗΣ, ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ, ΑΘ. ΠΕΡΡΩΤΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ, ΝΙΚ. ΜΗΛΑΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΜΙΧ. ΑΙΔΙΑΝΟΣ, ΑΘ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΑΜ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

(4)
Περὶ διαρρυθμίσεως τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσταμεν και διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 1, παρ. 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 59)1945 Συντακτικῆς Προάξεως καταργηθεῖσαι διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2175)1943 Νομοθ. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τοῦ Ν. Α. 2067)43 περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Προνοίας ἐπανερχεῖται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ Ὑγιεινῆς και Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως προΐστανται ἀπασῶν τῶν Ὑγειονομικῶν και Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν Κεντρικῶν και περιφερειακῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀνεξλόγως τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητος ἐκάστου, ἔχουσι δικαιοδοσίαν ἐπὶ πάντων τῶν θεμάτων τῶν ἀναγκαζομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν και μετέσχουσιν ἀμφοτέρωθεν τῶν Συμβουλίων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τῶν ἐπιλαμβανόμενων ζητημάτων ἐχόντων σχέσιν μετὰ τὴν ἀρμοδιότητα και δικαιοδοσίαν τῶν Γεν. Διευθύνσεων Ὑγιεινῆς και Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως, συμπεριλαμβανομένων και τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ Ὑπουργείου.

Εἰς τὸ Ἀνώτατον Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον και τὰ Τμήματα και Ἐπιτροπὰς αὐτοῦ μετέσχουσιν ἀμφοτέροι οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ Ὑγιεινῆς και Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως ὡς τακτικὰ μέλη.

Ἄρθρον 3.

Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2588)1940 προελεπομένου Διατάγματος τὰ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ὑπηρεσιῶν και Τμημάτων τῶν Γενικῶν Διευθύνσεων Ὑγιεινῆς και Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως ρυθμίζονται κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1939 Διατάγματος περὶ ἀρμοδιότητος και δικαιοσύνης τῶν περὶ τὴ Γεν. Δ)σει Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς και Ἀντιλήψεως Διευθύνσεων Ἀνεξαρτήτων Τμημάτων κλπ. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος περὶ ὑπόδληθῆσεται πρὸς κέρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλὴν ἀργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΑΜΗΣ, Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, ΑΘ. ΠΕΡΡΩΤΗΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΔ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ, Γ. ΛΑΖΑΝΑΣ, ΔΗΜ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ, ΝΙΚ. ΜΗΛΑΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΜΙΧ. ΑΙΔΙΑΝΟΣ, ΑΘ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ